

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

41. Mira caritatis & mortif. opera eoru[n]dem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

tur : nam & ipsi quoque pessimè affecti , sedilitatem valentium, in iuuandis affectis præferebant , ne deprehensi ægrotare prohiberentur eo famulatu , à Sacerdotibus quidem inde à principio confessiones omnium exceptæ ; postrema omnibus morituris administrata Sacra menta ; excubatum eorum saluti , ac ne qua illos necessitas subita, expertes auxilijs occuparet , paucillum id ab lassitudine quietis quod declinari non poterat ad pedes iacentium captatum, cum vero animam efflasset conueniebant simul Patres omnes vt iis pia funebria soluerent , & humo illorum cadauera conderent.

41.

Mira caritatis & mortificationis opera corundem.

Verum generosas nostrorum operas , non publici modo nosocomij religiosa munia & appulsus nauium exercebant; aliud habebant curis suis integrè permisum , in quo nostri de scholis iuuenes, prælectionem quotidianam caritatis & patientiæ, de seniorum exemplo ducebant. De F. Petro Alphonso qui operi præerat , mira quædam narrantur. Exire solitum in urbis vicos , in iis quo cumque reperisset membris captos, erosos ulceribus & lepra , seu alio tentos morbo , vel passim iacentem in publico , vel ex pauperum domibus ad eum deferrentur , propriis sublatos humeris depositissime in nosocomium aut nostrum aut publicum, quod priuata lege, nulloque necessitatibus examine patebat omnibus quos ipse illuc deportasset : illic vero eorum semesa & tabida corpora medicari , & iis obsequiis procurare, quæ vel cerni absque nausea non possent. Lauare à capite ad pedes, tranferre in diuersos lectos ; & materno planè affectu, manuque, purgate ulcerum saniem purulentam , ac vt missa hiant illa magis familiaria , & assidua ministeria quæ istiusmodi cadaueribus semiuiuis continuo adhibentur , durare in iis nullo cuiusquam discrimine , horrore nullo & stomacho , perinde vt sensibus careret , ab ea Mephiti refugis ; gaudere potius eadem animi voluptate, ac si Christo , in misericordiis illis , curationis officia nauaret : certo quidem vel diligentia medicationis exquisitæ , vel caritatis , vt vulgo creditum , seu merito siue miraculo sanavit complures , quos artis peritia censebat extra spem valetudinis reparandæ : multos quoque mente peius quam corpore affectos restituit ; ethnicos , Dei legitimo cultui , pœnitentiæ veræ sceleratos ; hanc à Christianis quos sanabat mercedem exigere solitus , vt sponderent se quām possent plurimos ad Sacrum baptisma perducturos ; instar sit multorum quos lepida illa & industria pactione Christo luctifecit , vel unus ex iis quos vocant Zanadares nobilis Indianus , qui ad liberandam promissi huius fidem , semel ad eum adduxit tredecim salutari lauacro expiandos. Inualuerat Goæ inter primarios barbarum quiddam , certè minimè Christianum , sed nec satis humanum ; ubi quem ex seruis , quorum magnas domi habebant familias, corriperetur inualetudine , quæ non posset nisi sumptu , & tempore depelli , abiiciebant illum in publicum pro cadavere , vel ipsum in littus , omni subsidio , paneque adeo destitutum , & hoc item censetur inter quotidiana decora fratris egregij Alphonsi , inquirebat electos à Dominis ,

&

& cum iis in humeros suos impositis, Dominos adibat, rogans illud mancipium habere vellent pro mortuo? quod si annuerent, postulabat id syngrapho firmarent, quo suo in illud cederent iure omni, ut (quod saepe fiebat) valetudini redditum, recuperaret cum vita libertatem. Hinc stylo deinceps meliori, mancipia eiusmodi insanabilia nequaquam in viros ciiciebantur, sed deponebantur ad fines nostri Collegij, pia Patrum nostrorum caritate procurandi si viuerent; sin autem sepultura donandi. At suæ huius in ægrotos misericordiæ, nullum præstantius experimentum nostri præbuere, quam anno 1570. cum depascente urbem vniuersam pestilenti contagio, eo usque excreuit eorum numerus qui derelicti omniumque egeni iacebant, ut egressi ex nostris, tum Sacerdotes tum alij ad eos indagandos nongentos collegerint. Languebant sub dio ad omnem ecclesi iniuriam, aut si qui commodius in foreis super nuda humo temere proieceris, defecti viribus ad rogamendum cibum; & benefica manu quæ illum suggereret: tectum igitur & lectum quamplurimis, cibum omnibus prouidere; functorum funera ritu solito prosequi; sepulchra propriis manibus, quibus humarentur effodere. Quod autem per domos pestilentia grassaretur, ne quem præteriret animosa & sedula caritas, urbem trifariam inter partiti, suum cuique parti Sacerdotem & laicorum numerum assignarunt, quorum illi iuuandis animis, isti corporibus suam Deo virtutem probarent. Demum ut mali vis artem omnem, remedia omnia eluisit, crevitque in dies violentius, fratrem Alfonsum de quo modo narrabam, ex salsetanis insulis Prouincialis euocauit, ut in tanta contactorum turba, donum illud curandi depromeret, quod ei Deus ad quosvis morbos contulerat, non tam vi medica, quam attacku sanandos. Populata est urbem lues ultra duos menses, nec abstitere nostri erga affectos officiis quoad extincta penitus desisseret. Quam illis tam strenuam caritatem temporario etiam, & mirabilis præmio Deus reposuit, nam in collegio plus centenis cum essent, & illorum nemo in partem pij periculi & ministerij non veniret, nemo tamen illorum ictus est, imo nec leuiter tentatus. Breuius ab iis, sed fructu non impari in calamitate repentina defudatum imprudentia pueri cuiusdam tormentarij pulueris commeatum ignis corripuit, eius displosione turris in qua asseruabatur late in auras dissiliens, murorum ruina, & tempestate saxorum urbem concusso vniuersam, complures etiam in foro longius diffuso alios obtrivit, alios pessime mutilatos, alios graniter saucios afflixit: concursum ab nostris omnibus ad subditam cladem, & prorsus valde opportunè saluti plurimorum, quibus consultum est festina peccatorum absolutione; nonnullis intinctione Sacri fontis, quos morarum expers interitus ab idolis ad Christum dociles statim fecit. Interea nostri domesticorum adiutores, ruinis sepultos eruere, quosdam adhuc integros sed semianimes; reliquos vel morti proximos, & ægre spirantes, vel morte iam frigidos: transcos alios, & miseris modis contusos, deformes & saucios in nosocomium nostrum suis brachiis comportare, Mauros, ethnicos, Christianos, nostrum suis brachiis comportare, Mauros, ethnicos, Christianos,

A a

nos,

nos, indiscriminatim omnes, communi omnes misericordia complecti, & medicatione congrua iuuare. Postremo confractis, & necatis celebratae sunt ab nostris exequiae: Spectat hanc item aduersus ægotos beneficentiam, præstatum pariter à nostris auxilium captiuis publico carcere detensis, quem non raro vis calamitatis vertebat in nosocomium, sed eò grauius quod ægrotantium miserias, vinctorum atrumnis adiungebat, & solitudini addebat morbos, nemine dolores iacentium leuante; visente, solanteque captiuos nemine. Hic vero nostris permisit Sylueria, quotidiani ad viatum demensi sui partem, eorum donarent egestati, occasione usus Iubilei quod Paulus I V. orbi concesserat Christiano: ex eodem quoque Sylueria octo decemue lectissimi iuuenes impetrarunt, ut quotidianum illud misericordia subsidium ferrent ipsimet in carcerem, sed illic præ alia calamitate multiplici, visa est famæ tolerabilius: locus bestiarum stabulo fœdior, graueolentiam exspirabat camarina quavis terriorem; vinctorum multitudo ingens tota ex India, magnam partem ægrotæ volutabatur iacens in cœnoso illo, & putenti fimo: ictis spectaculo tam tristi optimis adolescentibus, opus non fuit adhortatione ut aggredierentur ad leuandam acerbitatem tot miseriarum: adsunt postero die maiori numero stabulariis palis, rudiculis, & rutubulis instructi, pro se quisque certatim incrustatas solo reuellant fordes, paumentum detergunt, & cœno liberant, quod in corbes congestum, per medium urbem in mare perferunt: purgato carcere ad corrogandam infelicibus ostiatim omnis generis stipem diligentiam conuertunt. Pannos nudis tegendis; ægrotis leætos & pharmaca; viatum omnibus, & quicquid conferretur ceruicibus ipsi luce palam carceri important: fatigè legentem prolixitas si pergam censere miros sui priuatim & publicè domandi & macerandi modos, quos sua Goani Collegij sociis dictabat ardens virtus vel ad leuamentum calamitatis alienæ, vel ad proprij meriti incrementum; nec iuniores tantum eam sibi arenam depositabant, quorum est ad petendam illam ardentior animus, & opportunior conditio ad imperrandam, sed ærate, quoque scientia, graduque proiecti, ortique de primario sanguine, prodire palam in veste lacera, adiungere se mendicis deformibus & squalidis comites, cum iis stipem passim rogitate, cum iis ad fores sacrarum ædium corrugata edulia, eadem ex patina edere: conferte ad publicum lauacrum mattas omnes, culcitrae, & linteamina pannosque cæteros nosocomiorum, & in omnium oculis derasam eorum, detersamque eluere saniem; flagellationes cruentas suscipere, aliaque generis eiusdem, de quibus abunde sit notasse, cum domi palam proponeretur index quo varie demittendi sui, proculcandique figuræ, & occasionses celebantur, tam multas fuisse, ut excogitari nouæ magisque peregrinæ à fernidissimis quibusque non possent; ac fuit quidem hæc in abiectione sui, & auxilio proximi, nostrorum Goæ tunc generosa contentio.

41.
Prauum triū
PP. in Obe-
dientia exē-
plum.

Sed præ hac illud eminebat, interioris victoria studium, & luctæ opero